

der paa den Maade, at Indskrænkningen i Antallet af Kommissionens Medlemmer skete paa Bekostning af det Antal, den højtærede Justitsminister har forbeholdt sig at vælge. — Men i øvrigt er jeg tilfreds med, at denne Sag er kommen frem, og at man forhaabentlig i Løbet af nogle Aar kan faa en fornuftig Løsning deraf, skønt jeg ikke er blind for, at den foreslaaede Sættelse, naar man kender Partistyrken i dette høje Ting og alle de mange Hensyn, den højtærede Justitsminister forbeholder sig at tage, kan gøre sit til, at det endelige Resultat, der kommer ud af denne Kommissions Virksomhed, ikke bliver akkurat det, som Befolkningen i al Almindelighed venter.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget i alt væsentligt har faaet. De Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) og det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) fremsatte overfor Udformningen af Bestemmelserne i § 1, anser jeg for at være af redaktionel Natur. Det har ikke ved Affattelsen af § 1 været tilsigtet, og jeg tror heller ikke, at det ligger i Ordene, at foreslaa noget, der strider mod Grundlovens § 93, men selv om der maatte ligge noget saadant deri, er det jo givet, at dermed er Grundlovens § 93 ikke forandret eller bragt ud af Verden, den staar lige fuldt fast og har sin Gyldighed ogsaa for den Kommission, der bliver nedsat, og endmere for den Rigsdag, der vil komme til at behandle de Resultater, Kommissionen kommer til. Jeg finder det derfor overflødig at beskæftige sig videre med en Ændring af disse Ord, og jeg er bange for, at hvis man begynder derpaa, vil det kunne vokse op til noget mere end det rent redaktionelle, og bange for, at man da i det andet Ting, hvor man har ladet dem passere uændrede, skønt der jo ogsaa der ikke blot blev antydnet, men stillet Forslag om Ændring i Lovforslaget, som dog blev taget tilbage, vil faa en Forestilling om, at der ligger mere i de Indvendinger, der ere gjorte mod dette Forslags Affattelse, end der, saa vidt jeg har forstaaet det, i Virkeligheden ligger deri. Det forekommer mig dog, mine

Herrer, at det er for tidligt, hvor det drejer sig om saa store Spørgsmaal som her, at lade det komme til en Kamp mellem Tingene ved en i og for sig saa lidet betydningsfuld Anledning som denne, hvor der kun er Tale om, hvorvidt Udformningen af disse Ord skulde være strengt nøjagtig eller maaske mindre nøjagtig.

Hvad angaar den Indvending, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) gjorde overfor § 1 b, at „Statsmagten“ burde ændres til „Staten“, har jeg i og for sig intet som helst derimod, men jeg vil ogsaa der henstille, om det virkelig skulde være nødvendigt at lade Lovforslaget gaa tilbage til det andet Ting af den Grund. Det ærede Medlems Betragtninger, som ligge bag ved hans Henstilling, have jo deres fulde Gyldighed, selv om dette Udtryk ikke ændres. Jeg tror derfor ikke, at Sagen i sig selv vil blive misforstaaet fra nogen Side.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) bragte paa Bane om Kommissionens Størrelse, skal jeg sige, at det selvfølgelig er afhængigt af et Skøn, om man vil have en Kommission paa 21 Medlemmer eller med et mindre Antal. Men skulde man heraf finde sig foranlediget til at foretage en Ændring — i Folketinget fremsatte man jo i saa Henseende Forslag om at sætte Tallet til 15 —, vil jeg dog i hvert Fald i Modsætning til det ærede Medlem holde paa, at Fordelingsforholdet blev det samme, som er lagt til Grund i Lovforslaget, ikke blot af, hvad skal jeg kalde det, konventionelle Hensyn — thi jeg indrømmer, at det Antal Medlemmer, Regeringen har udnævnt til Kommissioner i forskellige Tilfælde, snart har været flere snart færre end det Antal, hvert Ting har valgt —, men ogsaa fordi der i dette Tilfælde er saa mange forskellige Interesser, som ikke paa Forhaand kunne antages at blive tilstrækkeligt repræsenterede gennem Tingenes Valg, saaledes at det overfor disse Interesser fra alle Sider set turde være rigtigt at aabne den Ventil, som ligger i Regeringens Repræsentanter, til at fyldestgøre disse Interesser. Det er jo ingenlunde, hvad jeg ogsaa har udtalt i det andet Ting, og som jeg staar ved, alene Hensyn opadtil, som